

16 Μαΐου 2022

Η Γενοκτονία του Ποντιακού Ελληνισμού

Πολιτισμός / Ποίηση

Ουρανία Μπούρτζινου

*Άνοιξη, Μάης μήνας, νύχτα γαληνή,
ξύπνημα ονείρου αληθινό!*

*Βρέθηκα σ' όμορφο χωριό
στην εκκλησιά απ' έξω,
που 'χε την πόρτα ανοιχτή
και ψαλμωδιές ηχούσαν.*

*Χιλιάδες άκουγα φωνές
«Χριστός Ανέστη» ψάλλοντας.*

*Βημάτισα στην εκκλησιά,
να δω αυτούς που έψαλλαν,
ν' ανάψω ένα κερι.*

Μεμιάς σιωπήσαν οι φωνές!
Μαυροφορεμένοι εξέρχονται
λευκό κερι κρατώντας.
Είναι πολλοί, πάρα πολλοί, πλήθος
που ηλικία και μέτρημα δεν έχει.
Γέροντες εκατό χρονών,
βρέφη λίγων ημερών.
Πορεύονται προς το βουνό
αργά σαν σε κηδεία.
Αιμάτινα δάκρυα, ρούχα σκισμένα,
χέρια χαρακωμένα, πόδια δεμένα.
Να τους αγγίξω δεν μπορώ,
ούτε να τους μιλήσω.
Κι εξακολουθούν τη σταυροφόρο
ανηφοριά του Γολγοθά...

Τριακόσιες πενήντα τρεις χιλιάδες
ποντιακές ελληνικές ψυχές
ένωσαν τις φλόγες των κεριών τους
να φέρουν τη λύτρωση της Γενοκτονίας.
Μακρόχρονη πορεία
του Ποντιακού Ελληνισμού
ζητώντας δικαίωση, ιερή ανάπαυση!

<https://bit.ly/3MkdHFR>